

Dění událostné

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2009](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2009](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 17. 1. 2009
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 17. 1. 2009

Dění událostné

Základní skutečnosti, které je třeba vzít na vědomí a počítat s nimi: 1) všechno se mění, všechno je změna, dění; 2) svět (skutečnost) není jeden veliký proces, jedna velká kontinuální změna, nýbrž je to mnohost (obrovské množství) jednotlivých událostí, z nichž každá má počátek a konec, a to i když se nám to jeví tak, že tomu počátku mnohé jiné události předcházejí a po tom konci jiné události následují; 3) pro každou (pravou) událost je nutné, aby byla s to reagovat na své okolí (což předpokládá její aktivitu), ale zároveň aby byla s to vliv (aktivitu) přicházející z jejího okolí v jistých mezích „kontrolovat“, tj. udržovat vůči svému okolí něco jako „hranice“ (propustné či prostupné jen pod kontrolou); 4) pokud „jsoucnosti“ rozumíme aktuální jsoucnost, musíme připustit, že každé (pravé) jsoucno, tj. každá (pravá) událost obvykle v daleko větším rozsahu „není“ než „jest“, tj. že v ní má převahu její „bylost“ a její „budost“; 5) tím se otvírá rozsáhlá problematika, spojená s pojetím „události“: jak vlastně dokáže událost integrovat v každém aktuálním okamžiku (a s ním) svou jednotu? a jak jsou vlastně bylost a budost nějak „přítomny“ v každém takovém okamžiku jakožto „ne-aktuální“?; 6) zvláštním problémem je ovšem také skutečnost tzv. aktuálnosti, spočívající ve vyzvednutí ne-jeoucích fází události do aktuální jsoucnosti; 7) jiným velkým problémem je povaha aktivního „subjektu“ ve vztahu k příslušné události: jak si vlastně taková událost ustavuje „svůj“ subjekt, resp. jak se sama stává subjektem?; 8) s tím je úzce spjata otázka po vztahu předmětnosti a nepředmětnosti, resp. vnitřní a vnější stránky subjektu (a také události jako celku); 9) posléze je třeba prozkoumat vztah mezi jsoucností (a nejsoucností) na jedné straně a předmětností (i nepředmětností) na straně druhé, zejména pak, proč není možná „ryzí předmětnost“, zatímco musíme předpokládat jako „skutečnou“ ryzí „nepředmětnost“; 10) všechny tyto body jsou nerozlučně spjaty s problémem času, časovosti a „časování“ („časení“).

(Písek, 090117-1.)